

wydawaliśmy 25 mln. Gdy FNP wydaje tylko własne pieniądze, to reguła jest taka: najpierw staranna selekcja beneficjentów, a później zaufanie, że oni wiedzą lepiej, na co wydać te pieniądze. W przypadku pieniędzy strukturalnych aż takiego luzu nie ma; w tych programach zwiększył się zakres kontroli.

AMK – *Nie jest bezpiecznie snuć plany na przyszłość, ale zaryzykuję pytanie: Jaka jest Pańska wizja FNP – powiedzmy – za pięć lat, na 25-lecie FNP?*

MŻ – Powiem, jakie są moje marzenia. Po pierwsze moim marzeniem jest, aby FNP działała nadal w pełni niezależnie, co będzie trudne w tej bardziej skomplikowanej strukturze finansowania, w jaką weszliśmy. Po drugie, aby FNP wspierała projekty, których nie można sfinansować z innych źródeł, aby realizowała inne cele niż NCN i NCBiR, a więc umiała wciąż znajdować te ważne potrzeby ludzi nauki, których nikt jeszcze nie wspiera.

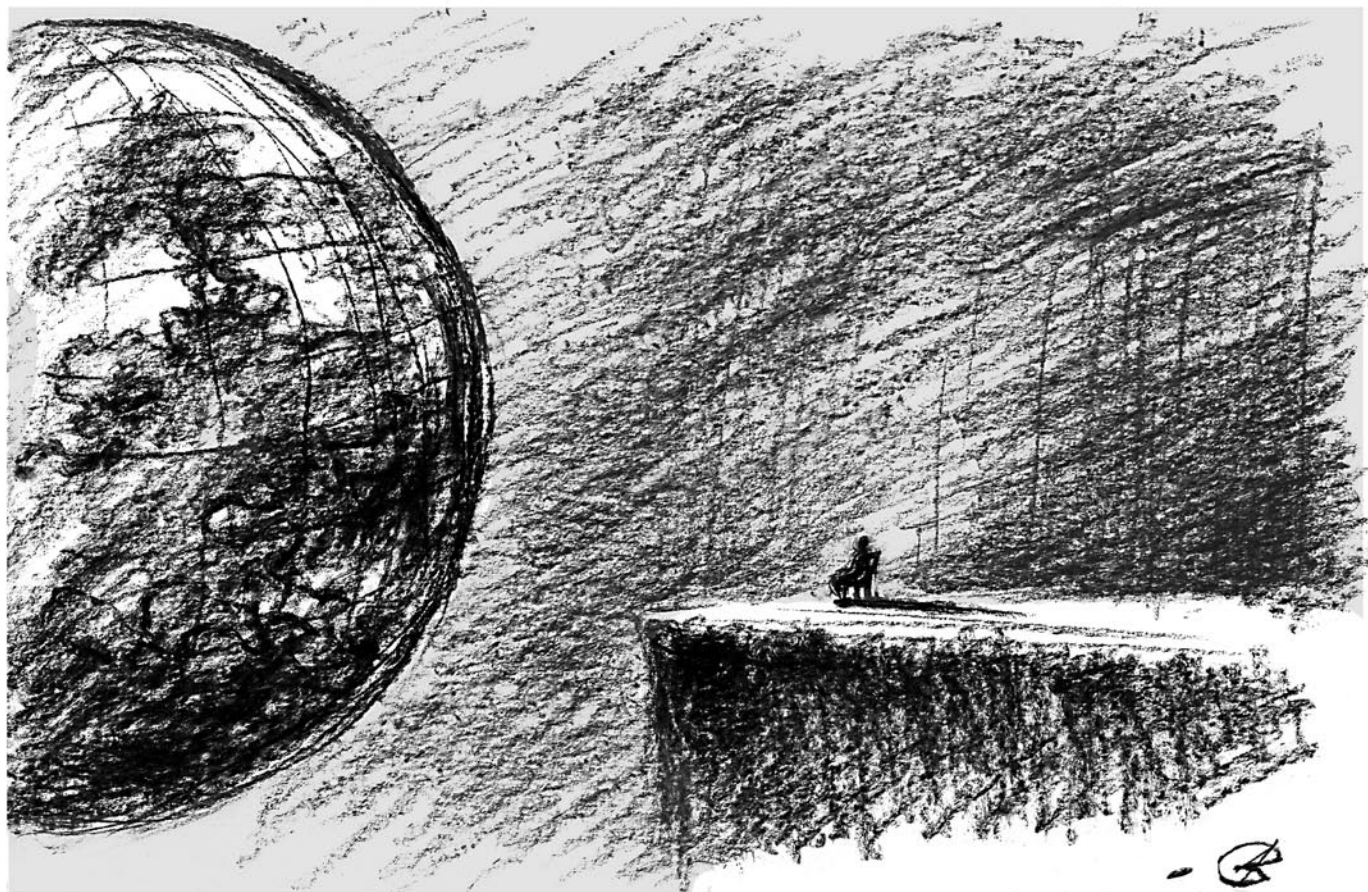
Wracam tu do mojego pomysłu. Mam nadzieję, że za pięć lat będziemy mieli wystarczająco dużo pieniędzy, aby subsydiować rozmaite interdyscyplinarne bada-

nia. Mam na myśli innego rodzaju konkursy niż nawet takie, jakie urządza European Research Council. Zafascynowała mnie amerykańska National Science Foundation: ogłasza ona konkursy interdyscyplinarne (temat może być narzucony, ale zarazem szeroki, obejmujący wiele dziedzin), w których razem aplikują ludzie z różnych dziedzin; na przykład fizyk z biologiem i chemikiem. Następnie aplikanci spotykają się z recenzentami w otwartej dyskusji. Mają szansę wyjaśnienia, bronią się i elastycznego reagowania, jeżeli uznają, że recenzent ma rację albo na odwrót. Tak tworzy się ostateczny wniosek interdyscyplinarny. Chciałbym takie procedury upowszechnić, aby takie działanie stało się pewną normą, nie tylko zresztą w FNP.

Takie są moje marzenia. Ktoś kiedyś powiedział, że należy uważać z marzeniami, bo mogą się spełnić.

AMK – *Czego Panu Profesorowi życzę. Dziękuję bardzo za naszą rozmowę.*

Rozmowa w Warszawie 6 kwietnia 2011;
tekst autoryzowany.

rys. Adam Korpak

PAUza Akademicka – www.pauza.krakow.pl – tygodnik Polskiej Akademii Umiejętności i środowiska naukowego.

Rada Redakcyjna: Magdalena Bajer, Andrzej Białas, Aleksander Koj, Janusz Limon, Ewa Lipska, Stanisław Rodziński, Adam Strzałkowski, Andrzej Szczeklik, Piotr Sztompka, Jerzy Vetulani, Marta Wyka, Jerzy Wyrozumski, Franciszek Ziejka.

Redakcja: Andrzej Kobos, Marian Nowy; Anna Michalewicz – dyrektor administracyjny, Adam Korpak – grafika, Witold Brzoskowski – sekretarz redakcji, fotoskład; konsultacje – Wydawnictwo PAU.

Adres do korespondencji: Polska Akademia Umiejętności, 31–016 Kraków, ul. Sławkowska 17; e-mail: pauza@pau.krakow.pl

Oczekujemy na artykuły do 6 000 znaków (ze spacjami) i ilustracje w formacie JPEG o rozdzielczości 300 dpi. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania artykułów i korespondencji oraz zaopatrywania ich własnymi tytułami. Artykułów niezamówionych redakcja nie zwraca.

Subskrypcja: bezpłatną elektroniczną prenumeratę PAUzy można zamówić wysyłając e-mail na adres: pauza@pau.krakow.pl